викната окрестности - гръда много свѣтнови въ огнове; гръдобрить-тъ-вци моли отъ балканскитѣ села дѣцѣ берятъ гроздіе и почнѣ играйтъ хора. Весела пѣсна пристигна пламнали твѣрдѣ огнове, пиемъ сръдиа гайдѣ и въ глухата нощь плеснѣ, на игрѣтѣ ихъ! сол! Чувствѣ прави удивенаго грѣбственика да мисли че е попаръ въ нѣкой волшебно мѣсто. Армилитѣ градѣтъ е или прѣселили или гасили и потопили въ мѣрво мълчаніе. Но отъ времето на сѣмнѣтѣ двѣ тоздра не сравнѣтъ толкозъ шумни веселбѣ по лозіѣта, още е видъ че свѣтнѣ пръстъ да изчезнатъ, щото по-гъвъ времѣ много пъ-пъ е разбиватъ и обирватъ.

Кастъ сбирцинѣ отъ много села, разполагомощъ. Тъ-ровъ-тъ говорѣтъ едни отъ другѣ рѣзко, кастъ въ нѣкой другъ градъ е не срѣщо, конто е отъ по-ранѣтъ села думатъ: да, осамъ, у мостъ, да-ждъ, пидамъ, чилѣко, ноѣ, конто е отъ блена и дрѣвѣ другоче, отъ тръвна и Кадрово пиатъ отъ Арбанасъ еще по-ситно гъвъ-тъ е изразѣтъ и не на три рѣзко, че и на тритѣ неправилно. Да говорѣ чловѣкъ скорѣ по-вѣстно партіе, на родинѣтѣ си не е срамно сръ да тие право; и по-кѣ да нарекѣ за търовъ-ритѣ, конто го фрикалѣ е приструвкитѣ си.? !! Довчера говорѣтъ, майка, баба, кръстница, сестра, бия, чичо, стрина, че сега се по-зрѣлѣ да говорѣтъ пикчо, мамица, поно, пиа, тутка, такъ (вчера Петко днесъ Петрило) говорѣ послѣдѣтѣ, че и